

*Zasady sporządzania przypisów w «Zeszytach Prawniczych»

1. Numeracja przypisów jest ciągła.
2. W tekście numer przypisu umieszcza się bez spacji po wyrazie, przed przecinkiem lub kropką kończącą zdanie, np. ... system rezerwy¹ został przyjęty po raz pierwszy w Kodeksie Napoleona², a następnie w wielu innych krajach europejskich³.
3. Przypis jest traktowany jak zdanie, dlatego powinien zaczynać się wielką literą, a kończyć – kropką.
4. Dzieło autora, które jest powoływane po raz pierwszy należy cytować w następujący sposób: inicjał imienia z kropką, nazwisko kapitalikami, po przecinku tytuł dzieła kursywą, miejsce wydania i rok, strony, np. E. GINTOWT, *Rzymskie prawo prywatne w epoce postępowania legisakcyjnego*, Warszawa 1960, s. 89 i n.; kolejne wydanie należy zaznaczyć cyfrą w indeksie górnym po tytule, np. E. GINTOWT, *Rzymskie prawo prywatne w epoce postępowania legisakcyjnego*², oprac. W. WOŁODKIEWICZ, Warszawa 2005, s. 91.
5. Dzieło cytowane po raz pierwszy z czasopisma naukowego, podobnie jak przy dziele zwartym – inicjał imienia, nazwisko kapitalikami, tytuł artykułu kursywą, tytuł czasopisma (w cudzysłowie «...»), cyframi arabskimi tom/rocznik, kropka, numer/zeszyt, ukośnik, rok wydania (w nawiasach okrągłych), cytowane strony – np. A. STĘPKOWSKA, *Ustanowienie posagu*, «Zeszyty Prawnicze» 6.1/2006, s. 195; W. WOŁODKIEWICZ, *Tron i ołtarz*, «Palestra» 53.3-4/2008, s. 120.
6. Tylko jedno dzieło (artykuł, książka) tego samego autora po raz kolejny – inicjał imienia, kropka, nazwisko autora kapitalikami, skrót *op. cit.* w kursywie i numer strony oraz ewentualnie przypis – np. A. STĘPKOWSKA, *op. cit.*, s. 204 przyp. 38.
7. Jeśli w tekście artykułu znajdują się obok siebie w kolejnych przypisach dwa odniesienia do jednej pozycji, należy stosować skrót *Ibidem*, np. tak: przypis 1 – A. STĘPKOWSKA, *Ustanowienie posagu...*, s. 204; przypis 2 – *Ibidem*, s. 212.
8. Jeśli w jednym dziele jest cytowanych kilka tekstów tego samego autora – należy w przypisach (dalszych, nie dotyczy to pierwszego przypisu z danej pozycji) wprowadzić jednoznaczny skrót tytułu, który różnicuje te pozycje, po nim ..., np. M. KURYŁOWICZ, *Die 'adoptio' im klassischen römischen Recht*, Warszawa 1981, s. 121 i n.; M. KURYŁOWICZ, *Prawo i obyczaje w starożytnym Rzymie*, Warszawa 1994, s. 5 – w przypisach dalszych należy cytować: (jeśli znajdują się w jednym przypisie) M. KURYŁOWICZ, *Die 'adoptio'...*, s. 121 i n.; IDEM, *Prawo i obyczaje...*, s. 5; (jeśli w różnych) M. KURYŁOWICZ, *Die 'adoptio'...*, s. 121 i n. oraz M. KURYŁOWICZ, *Prawo i obyczaje...*, s. 5.
9. Artykuł z publikacji zbiorowej – inicjał imienia autora, nazwisko kapitalikami, tytuł artykułu w kursywie, przecinek, a następnie [w:], tytuł publikacji zbiorowej w kursywie, redaktora/redaktorów kapitalikami, miejsce wydania i strony, np. A. DĘBIŃSKI, *Prawo rzymskie a systematyka prawa kanonicznego*, [w:] *'Leges sapere'. Studia i prace dedykowane Profesorowi Januszowi Sondlowi w pięćdziesiątą rocznicę pracy naukowej*, red. W. URUSZCZAK, P. ŚWIĘCICKA, A. KREMER, Kraków 2008, s. 135 i n.
10. Artykuł z czasopisma lub gazety codziennej – inicjał imienia i nazwisko autora kapitalikami, tytuł artykułu w kursywie, tytuł periodyku (w cudzysłowie «...»), numer wydania i datę – J. PCIMSKI, *Znowu korupcja w magistracie*, «Wiadomości Policyjne» nr 223 z 3 listopada 2006 r.